

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Debrecenben, **2010. évi október hó 11. napján** tartott nyilvános fellebbezési tárgyalás alapján meghozta a következő

v é g z é s t :

Az életveszélyt okozó testi sértés büntette és más bűncselekmények miatt vádlott és társai ellen indított büntetőügyben a Hajdú-Bihar Megyei Bíróság 2010. évi március hó 30. napján kihirdetett 19.B.92/2009/93. számú ítéletét a fellebbezéssel érintett I.r., II.r., III.r. vádlottak vonatkozásában helybenhagyja.

Az I.r. vádlott által az első fokú ítélet kihirdetésétől 2010. június 14. napjáig, II.r., III.r. vádlottak által az első fokú ítélet kihirdetésétől a mai napig előzetes letartóztatásban töltött időt beszámítja a kiszabott szabadságvesztés tartamába.

A másodfokú eljárásban a kirendelt védők díjazásával kapcsolatban I.r. és III.r. vádlottat terhelő 6000- 6000, (hatezer-hatezer) -Ft. költség merült fel.

I n d o k o l á s :

A megyei bíróság ítélete ellen az ügyész I.r., II.r. és III.r. vádlottak terhére a kiszabott büntetések súlyosítása végett fellebbezett.

I.r. vádlott enyhítés, védője elsősorban téves jogi minősítés miatt másodlagosan enyhítés végett, II.r. vádlott enyhítés, védője az eljárás megszüntetése, felmentés végett, másodlagosan téves jogi minősítés miatt enyhítés érdekében, III.r. vádlott enyhítés végett, védője elsődlegesen téves jogi minősítés miatt, másodlagosan enyhítés érdekében terjesztett elő jogorvoslatot.

IV.r. vádlott vonatkozásában a fellebbezésre jogosultak az ítéletet tudomásul vették, így az reá nézve 2010. április 1-jén első fokon jogerőre emelkedett.

A Debreceni Ítéltábla Bf.120/2009/9-II. számú átiratában az ügyészi fellebbezést fenntartotta. Észrevételezte, hogy a tényállás az elkövetési érték és az okozott rongálási kár összegét tekintve megalapozatlan, mivel a megyei bíróság igazságügyi szakértő

kirendelése helyett eseti szakértőt vett igénybe ezek megállapítása végett. Ezért indítványozta állandó igazságügyi szakértő kirendelését e vonatkozásban.

Állást foglalt amellett, hogy a magánlaksértés büntette vonatkozásában fennálltak az eljárás lefoglalásának törvényi feltételei.

Indítványozta az enyhítő és súlyosító körülmények kiegészítését és mindhárom fellebbezéssel érintett vádlottal szemben kiszabott büntetések súlyosítását.

A bejelentett fellebbezések folytán a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét és az azt megelőző eljárást a Be. 349. § (1) bekezdése alapján a jogorvoslattal érintett vádlottak vonatkozásában teljes egészében felülbírált. Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást nagyrészt a perrendi szabályok megtartásával folytatta le. Ugyanakkor a fellebbviteli főügyészség észrevételével megegyezően megállapította, hogy az elsőfokú bíróság megsértette a Be. 102. § (1) bekezdésében foglaltakat azzal, hogy annak ellenére nem rendelt ki az elkövetési érték és az okozott kár megállapítására névjegyzékben szereplő igazságügyi szakértőt, hogy ilyen szakértő a Hajdú-Bihar Megyei Bíróság ítélkezési területén működik. Ez az eljárási szabálysértés a Be. 351. § (2) bekezdésének a) pontjában írt megalapozatlanságot eredményezett a jelzett körben. Ennek kiküszöbölése érdekében az ítélet tábla a Be. 352. § (1) bekezdésének a) pontja alapján bizonyítást vett fel. Ennek keretében az okozott kár megállapítása végett kirendelte igazságügyi becsüs szakértőt.

Az általa adott szakvélemény alapján a tényállás a következők szerint helyesbíti. A vádlottak által sértett sérelmére okozott kár a következő:

- a) elkövetési érték vonatkozásában a motoros láncfűrész, forgalmi értéke 14 000 forint, a paplan értéke 2 500 forint, az összecukható alumínium vázas kempingszék értéke 2 500 forint,
- b) rongálással okozott kár vonatkozásában a zár befeszítésével 4 850 forint, a szúnyogháló megrongálódásával 3 700 forint, a telefonzsinór elvágásával 1 500 forint.

Ezek alapján az eltulajdonítási érték összesen 19 000 forint, a rongálási kár pedig összesen 10 050 forint.

Ezekon túl a megyei bíróság az ügy ténybeli és jogi megítéléséhez szükséges bizonyítékokat beszerezte, azokat egyenként és egymással összevetve megfelelő alapossággal, a logika szabályai szerint értékelte. Számot adott arról, hogy milyen okok folytán, mely bizonyítékokra alapította a tényeket, s melyeket vetett el a tényállás megállapítása során. Kellő indokát adta, hogy az I., II. és III.r. vádlottaknak a magánlaksértés és tulajdon elleni bűncselekményért való felelősség részbeni elismerésére, de az életveszélyt okozó testi sértésért való felelősség vitatására irányuló, önmagukkal és egymással is ellentétben álló vallomásait miért vetette el. Számot adott arról, hogy hogyan jutott a sértett és a közvetett tanúk vallomásainak és az egyéb bizonyítékoknak az elemzésével arra a következtetésre, hogy mindhárom vádlott szándékegységben részt vett a sértett bántalmazásában.

A vádlottakra vonatkozó személyi rész pontosítandó annyiban, hogy IV.r. vádlott vonatkozásában a Debreceni Városi Bíróság 59.B.1784/2006/14. számú ítélettel szabott ki

6 hónap végrehajtásában 2 év próbaidőre felfüggesztett börtönbüntetést. Ez az ítélet 2008. szeptember 1. napján kelt, és 2008. szeptember 10. napján emelkedett jogerőre.

I.r. vádlottat a Hajdú-Bihar Megyei Bíróság 2010. március 23. napján kihirdetett és a Debreceni Ítéltábla Bf.II.281/2010/10. számú végzése folytán 2010. június 14-én jogerőre emelkedett 6.B.180/2008/35. számú ítéletével életveszélyt okozó testi sértés büntette miatt 3 év 6 hónap börtönre és 4 év közügyektől eltiltás mellékbüntetésre ítélte. Az I.r. vádlott jelenleg ezt a büntetését tölti.

Az így helyesbített tényállás alapján bírálta felül a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 352. § (2) bekezdése alapján.

Ennek alapján okszerű a vádlottak bűnösségére vont következtetés. Az ítélet bizonyítékok értékelésén keresztül történő támadása a felmentésre, illetőleg az egyes vádlottaknak a testi épség elleni cselekményben való részt nem vételének megállapítására irányuló fellebbezések nem vezethetnek eredményre.

Helyesen minősítette a megyei bíróság a vádlottak cselekményeit. Egyetért az ítéltábla az elsőfokú bíróságnak mind az életveszélyt okozó testi sértés, mind a csoportosan elkövetett rablás, mind pedig a magánlaksértés tekintetében valamint a halmazat megállapítása vonatkozásában írt indokaival. Szintén osztja a megyei bíróság és a fellebbviteli főügyészség álláspontját, mely szerint a magánlaksértés megállapításának feltétele, a magánindítvány kellő időbeni előterjesztése megtörtént, mivel a sértett örököse azt a hatóság felhívására megtette.

Az elsőfokú bíróság nagyrészt helyesen sorolta fel és értékelte a büntetés kiszabási körülményeket, ugyanakkor mellőzendő az I.r. vádlott esetében az enyhítő körülmények közül, hogy két kiskorú gyermek eltartásáról gondoskodik, mert a gyermekek állami gondozásban nevelkednek. A II.r. vádlott vonatkozásában nem a büntetlen előélete, hanem fiatal felnőtt életkora enyhítő körülmény.

Az ítéltábla úgy ítélte meg, hogy a kiszabott büntetések törvényesek, igazodnak a cselekmények konkrét tárgyi súlyához, valamint a vádlottak személyében rejlő társadalomra veszélyességhez és szükségesek egyben elegendőek a büntetési célok eléréséhez. Az elsőfokú bíróság szem előtt tartotta az ítélet belső arányosságának követelményét is. A fő- és mellékbüntetések súlyosítása így nem szükséges, enyhítésükre indok nincs. Törvényes III.r. vádlott vonatkozásában a végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés büntetés utólagos végrehajtásának elrendelése, valamint a vádlottak által előzetes fogvatartásban töltött időnek a kiszabott szabadságvesztés büntetésekbe való beszámítása. Szintén helytállóak a lefoglalás megszüntetésére és a lefoglalt dolognak a sértetti örökös részére kiadására, illetve az eljárás során felmerült bűnügyi költség viselésére vonatkozó rendelkezések is.

Mindezek alapján az ítéltábla a megyei bíróság ítéletét a Be. 371. § (1) bekezdése alapján - helyes indokai fogva is - helybenhagyta.

A másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költségről a Be. 381. § (1) bekezdése alapján rendelkezett.

Debrecen, 2010. október 11.

Dr. Kardos Sándor sk.
a tanács elnöke

Dr. Gömöri Olivér sk.
a tanács tagja, előadó

Dr. Háger Tamás sk.
a tanács tagja

Záradék: A Hajdú-Bihar Megyei Bíróság 19.B.92/2009/93. számú ítélete a másodfokú végzés folytán, a fellebbezéssel érintett I.r., II.r. és III.r. vádlottak vonatkozásában a mai napon jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

Debrecen, 2010. október 11.

Dr. Kardos Sándor sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül
tisztviselő